

Input internetconsultatie Nationale Circulaire Plastic Norm

De verf- en lijmindustrie, verenigd in de VVVF en VLK, hebben met interesse kennisgenomen van de voorgestelde nationale circulaire plastics norm. Het wetsvoorstel legt een (nader uit te werken) bijmengverplichting op voor biogebaseerde of gerecyclede polymeren in producten. Polymeren in verf en lijm vallen onder de reikwijdte van dit wetsvoorstel en worden specifiek genoemd in de toelichting.

Wij roepen het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat op om:

1. De reikwijdte van de wet te beperken tot verwerkers van polymeren voor kunststof artikelen, zoals verpakkingen, bloempotten, e.d.
2. De meld- en rapportageplicht voor bedrijven die niet onder de norm vallen te schrappen.
3. Op Europees niveau afspraken te maken over circulair productbeleid.
4. Het hoofdstuk regeldruk te herzien.
5. Het beleidskompas, de memorie van toelichting en andere communicatie te herzien zodat duidelijk wordt dat er geen afstemming of overleg heeft plaatsgevonden met onze sectoren.

1. De verf- en lijmindustrie is geen voorstander van beleid dat de Europese interne markt verstoort.

De VVVF/VLK onderschrijft de transitie naar een circulaire economie en de sector zet volop in op verduurzaming. Net zoals andere sectoren heeft de verf- en lijmindustrie een sterk internationaal karakter. De introductie van een Nederlandse norm zoals deze nu is vormgegeven gaat gepaard met grote marktverstoring en weglekeffecten, geïmporteerde producten vallen namelijk niet onder deze wet. Nederlandse producenten worden op achterstand gezet.

Wij lezen dat Nederland deze belemmering van het vrije verkeer kan rechtvaardigen als er 'dwingende vereisten van algemeen belang' zijn. Aangezien er al Europese wetgeving aankomt en deze wet hier slechts enkele jaren op voorsorteert vragen wij ons af of deze rechtvaardiging wel standhoudt.

Verder wordt in het onderzoek naar economische impact alleen gekeken naar de plasticverwerkers en niet naar andere sectoren die polymeren gebruiken, terwijl dit wetsvoorstel voor alle polymeerverwerkers geldt. Het kan niet anders dan dat dit wetsvoorstel zich in reikwijdte beperkt tot eerdergenoemde plasticverwerkers.

Daarnaast staat in het op 16 mei gepresenteerde Coalitieakkoord tussen PVV, VVD, NSC en BBB dat er geen nieuwe nationale koppen komen op Europees beleid. Aangezien dit wetsvoorstel een kop is op Europees beleid ontbreekt het politieke draagvlak.

2. Producteisen moeten in Europees verband worden afgesproken.

En circulaire producteisen wórdten ook in EU-verband afgesproken. Met de EU Green Deal is en komt er tal van regelgeving voor verduurzaming, ook voor circulair productbeleid. Verf zal in de toekomst onder de Ecodesign-verordening gaan vallen en lijm krijgt met (circulaire) producteisen te maken via de Bouwproducten-verordening. Beide regelgevingen kunnen eisen stellen aan gerecyclede of hernieuwbare inhoud van een product.

3. Meld- en rapportageplicht voor alle bedrijven kan niet de bedoeling zijn.

Bedrijven in Nederland hebben te maken met heel veel regeldruk. In de afgelopen jaren is dat alleen maar toegenomen. In de toelichting lezen wij dat alle verwerkers van polymeren zich elk jaar moeten melden en rapporteren welke soort polymeren zij gebruiken en hoeveel jaarlijks wordt verwerkt tot deel- en eindproducten.

Bij de onderbouwing lezen wij het volgende:

“Onze minister heeft de informatie nodig om bij de verwerker aan te kunnen geven op welke polymeersoorten voor hem de jaarverplichting rust en voor het bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) om te controleren of de gegevens die wordt [sic] aangeleverd voor het register kloppen en aangevuld moeten worden (artikel 9.9.2.4).”

Echter heeft een bedrijf geen meld- of rapportageplicht nodig om kennis te nemen van zijn wettelijke verplichtingen. Ook wordt niet duidelijk waarom een controle door NEa nodig is als vooraf al vaststaat dat een bedrijf niet onder de norm valt. Voor marktinzicht kan het kabinet beter opteren voor het uitvoeren van een onderzoek, bijvoorbeeld door het CBS of een onderzoeksbureau, in plaats van bedrijven nóg een administratieve last op te leggen.

Er is dus geen nut en noodzaak voor een meld- en rapportageplicht voor alle polymeerverwerkers en de maatregel is ook niet proportioneel voor het beoogde doel.

4. Hoofdstuk regeldruk niet gebaseerd op de werkelijkheid.

Alleen al voor de meld- en rapportageplicht zou een gemiddelde mkb-producent van mengsels van alle grondstoffen (honderden) moeten nagaan hoeveel polymeren het bevat, welke soort polymeren dit zijn en dit heel het jaar moeten bijhouden. Het ministerie schat dit op 1 uur per jaar, wat een onderschatting is van de daadwerkelijke tijd die bedrijven kwijtzijn.

5. Vraagtekens bij ‘afstemming met sector’.

Op de website van de internetconsultatie, in hoofdstuk 4.3 *‘Afstemming belangengroepen’* van de memorie van toelichting en in het ingevulde beleidskompas lezen wij dat er is afgestemd met de sector en dat er bredere stakeholderoverleggen hebben plaatsgevonden.

Onze sector is hier **niet** bij betrokken geweest en heeft hier ook geen uitnodiging voor ontvangen. Wij hebben kort geleden van deze voorgestelde wet kennis genomen.